

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ต้นเหตุแห่งการสร้างมหากุศล

วันที่ ๒๘ ตุลา เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑๙ บาท ๘๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๐๑ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการจะมอบเข้าคลังหลวงนั้น ๔ พันกิโล ที่ฝากและมอบไปแล้วสองรายการนี้เป็น ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบไว้คลังหลวงแล้ว ได้ ๑๙๖ กิโล ๒ บาท ๖๓ สตางค์ นี้ก็จวนจะถึง ๔๐๐ แล้ว คือไปกรุงเทพฯ ได้ ๔๐๐ แล้ว เราก็หลอม ถ้ายังไม่ถึง ๔๐๐ เราก็ต้องรอ คือได้ตั้งแต่ ๔๐๐ ขึ้นไปถึงจะหลอม หลอมแต่ละครั้ง ๆ ให้ได้อย่างน้อยต้อง ๔๐๐ ขึ้นไป ที่ได้ใหม่นี้ยังไม่ได้หลอมนะ ๑๙๖ กิโล ๒ บาท ๖๓ สตางค์ ถ้าได้ ๔๐๐ กิโลแล้วก็จะหลอมตอนที่เราไปกรุงเทพฯ คราวต่อไปนี้

ไม่เป็นไรละกรุงเทพฯ นะ คือเราจะเตรียมรังต่อไปเป็นรัง ๆ ไปเลยเที่ยว จะไปวางต่อจุดนั้นจุดนี้ มาจุดชนวนกระตุกทีเดียวนี้ เอามาคนนั้น ๑๐ กิโล คนนั้น ๕ กิโล โห้ย ต่อไล่ต่อยเอานี้ได้มาหมดแหละเราไม่สงสัย เรายังไม่ได้ไปหาต่อเท่านั้นแหละ เตรียมมระวังไว้ละ ต่อหาต่อยเอาทองคำสี ส่วนที่มันต่อยหมาก็ออกแล้วนี้ ดูเหมือนออกทางอินเตอร์เน็ตแล้วนะ ต่อต่อยหมา นั้นละเป็นข้อประกอบได้ดี เป็นคติธรรม ก็เราเห็นเองนี่นะอยู่ในวัด ต่อ โห้ย รังใหญ่ละ คือแต่ก่อนแถวนี้เป็นดงทั้งหมด เป็นป่าทั้งนั้น อันนี้มันโล่งไปหมดเหมือนว่าเป็นโลกใหม่ขึ้นมา แต่ก่อนมันมีเฉพาะบริเวณศาลา นอกนั้นเป็นป่าหนาที่บไปหมด ที่นี้ต่อมันไปทำรังอยู่นั้นไม่มีใครรู้ละซี

ทางภาคกลางดูเหมือนเรียกต้นกะจิ้ง ทางนี้เรียกต้นข้าวสาร มันมีอยู่ทั่วไปต้นข้าวสาร มันเป็นพุ่ม พระก็ไปล้างบาตร มันมีตุ่มใหญ่อยู่นั้น ตุ่มใหญ่ล้างบาตร จากนี้ไปก็เป็นป่า แล้วพุ่มกะจิ้งพุ่มข้าวสารก็อยู่ที่นี้ ต่อมันก็ไปทำรังอยู่ที่นี่ สูงขนาดพอดีกับหัวหมา ทำพอดีกับหัวหมาเลย มันหย่อนลงมา พระเองก็ไม่รู้ว่าที่นั่นมีรังต่อ ล้างบาตรอยู่ทางโน้น แล้วก็สาตไปโน้นสาตไปนี่ หมามันก็เก็บกินอาหาร คือท่านสาตนั้นท่านมีข้าวเศษด้วย สาตไปเพื่อให้หมากินด้วย สาตไปโน้นสาตไปนี่

เมื่อเป็นวันฤกษ์ดียามตีจิ้งหะเหมาะสมยังงี้ก็ไม่ทราบนะ ท่านเลยสาตน้ำกับข้าวนี้ไปทางรังต่อ คงจะเป็นฤกษ์ดียามตี พอสาตไปนี่หมามันก็ไปกิน กินก็แย่งกันละที่นี้ แย่งกันก็กัดกัน กัดกันก็ไปโดนเอารังต่อละซี ต่อก็แตกรังออกมาฮือ ไล่ฟัดหมา โอ้ย เลยไม่มีตัวแพ้วตัวชนะ ได้ยินแต่เสียงร้องแหงกหงัก ๆ ทั่ววัดเลยนะ หมาอยู่แถวนั้นมันเที่ยวต่อยหมดนะ เวลามันได้ต่อยไม่ได้ต่อยธรรมดานะ มันไปต่อยหมดละหมาแถวนั้น คือหมามันกัดกันเข้าไปไปชนรังต่อ มันก็แตกรังออกมาไล่ต่อย หมานี้เสียงร้องลั่นไปหมดเลย ต่อหยุดต่อยแล้วก็ยังร้อง อยู่ ๆ ก็แจ็ก ๆ ขึ้น เดี่ยวแย็ก ๆ คือพิษมัน

ขึ้นเข้าใจไหมละ ใ้ต่อนะมันหยุดแล้วละ มันต่อมันหยุดไปแล้ว แต่ที่นี้พิษมันจะขึ้นเมื่อไรกับตัวไ้โดย่างนี้มันก็ขึ้นของมัน เสียงร้องแฉกแฉก ๆ มันปวดมากต่อต่อมัน ร้องแหงกหงัก ๆ รังต่อเหล่านั้พระฟังรู้เ็นว่าที่นั่นมีรังต่อ หมาไปค้นหาจนเจอ

นี่เรากั้จะเตรียมรังต่อนี้ไปเวลาไปกรุงเทพคราวต่อไปนี้ จะเอาไปหลายรังด้วยนะ ไปวางไว้แถวพระโขนง แถวปากน้ำ ไปวางไว้ทุกแห่งนั้นละ เราจึงจะกระตุกทางนี้ให้มันแตกฮือ กรุงเทพแตก แตกออกมาเป็นทองเป็นเงินละซี ไม่แตกแบบร้องแหงกหงัก ๆ อย่างหมาร้อง ไม่เกิดประโยชน์อะไร ต่อในกรุงเทพต่อนี้เสียงร้องออกมาเป็นเงินเป็นทอง เราจึงต้องเตรียมหาต่อไว้เวลาไปกรุงเทพ

โถ ต่อต่อมันปวดจริง ๆ มันเคยต่อเราแล้ว ต่อเราไม่ใช่ต่อธรรมดา ด้านหลังนี้หมดเลย เราเข้าไปเดินจงกรมอยู่ในป่าลึก ๆ ริมโน้่น เรามาที่พวกแถววัลย์มัน พระรุ้พระรังมาลำบาก เลยพาเด็กไปตัดแถววัลย์ที่ขวางทาง มันปกคลุมพระรุ้พระรัง ใ้ไปตัดแถววัลย์ออก ตอนบ่าย ๔ โมงเย็น อันนี้ก็แบบเดียวกัน ต่อมันทำรังอยู่ข้างต้นไม้แล้วแถววัลย์มันก็เลื้อยออกไปเกาะทางโน้่น คนมาที่นั่นไปจับแถววัลย์มันก็กระเทือนถึงรังต่อ เด็กก็จับแถววัลย์นั้นตัดออก มันกระเทือนรังต่อ เพราะมันเป็นตง มันอยู่ข้าง ๆ เรากั้ไม่เห็น ผ่านไปผ่านมาก็ไม่เคยเห็น

วันเด็กไปตัดแถววัลย์กระเทือนถึงมัน มันก็รุมออกมาเลย รุมมาบีบเด็กร้องจ๊ิกมองดูเป็นต่อแล้วปิดเด็ก เรื่องมันนะ มันเป็นทางช่องแคบ ๆ มันออกมาจากต้นไม้ข้าง ๆ มาต่อเด็ก เด็กร้องจ๊ิก พอมองเห็นมันเป็นต่อเราเลยปิดเด็กออกไป เรายืนกันเลยคือมันเป็นช่องมันรก ยืนกันไว้เพื่อไม่ให้มันตามต่อเด็ก มันก็ฟัดเรานั้ โถ เราปิดเด็กไปเลยนะ เรายืนกันเอาไว้ มันก็ฟาดเราเสียจน โหย ไม่ทราบก็ตัว จนเป็นไขขึ้นในเวลา นั้นเลย คงมากต่อมากละท่า ข้างหลังนี้หมด หัวก็หมด มันทั้งรังนี้ เป็นไขตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่งตีสองค่อยสงบ ตั้งแต่บ่าย ๔ โมงถึงตีสอง

มันก็ชั่วโมงพิษของมัน บ่าย ๔ โมงมันต่อเราถึงตีสองมันก็ชั่วโมง (๑๐ ชั่วโมง) เอ้อ นั้นละค่อยสงบตอนตีสอง จากนั้นมาเป็นไขตลอดเลยนะ เด็กก็ดูว่าต่อตัวหนึ่งหรือสองตัว เด็กก็เป็นไขในบ้าน เรากั้เป็นไขในวัด แต่เราไม่ร้องเหมือนหมาในวัดที่ถูกต่อต่อเลยนะ เราเฉย ร้องแต่เด็กคนเดียว ร้องแฉกเลยเด็ก เรากั้ปิดเด็กไปแล้วยืนขวางเลย เหตุที่มันได้ต่อเต็มเหนี่ยวก็คือว่าเรากันเด็ก ไม่นั้ตายเด็กจะว่าอะไร ถ้าเราไม่กันไว้เด็กอาจตายได้ ไม่ใช่ใช้ธรรมดา มันต่อหลายตัวเข้าทนมไม่ไหวมันตายได้นะ เด็ก เรายืนกันอยู่มันเป็นช่อง พอเรากันมันก็ฟัดเราเลย เราปิดเด็กไป โหย เป็นไขเลยนะ พิษของมันมากทีเดียว เรากั้ใช้เลยจนกระทั่งตีสองค่อยเบาลง ๆ จึงจำได้ว่าตีสอง

มันค่อยถอนพิษมัน ที่ต่อต่อยก็มีครั้งนี่ละ หนเดียวเท่านั้น แต่มันต่อเยอา่มาก ต่อเยจนเป็นไขกับที่เลย

แต่นอีกนะนี่ก็ดี เราเป็นสองหน มันเป็นยังงั้นมันรับเคราะห์ของหมู่เพื่อนทุกที่ เรารับเคราะห์นะ อย่างเด็กถ้าเราไม่ยืนกันนี้ โอ้ย ดีไม่ดีเด็กอาจตายได้ เพราะต่อทั้งรัง คือให้มันไปตัดเถาววัลย์ที่ขวางทางให้ มันไปตัดละซีกระเทือนมันอยู่นี้ มันก็ต่อเยเด็ก เด็กร้องจ๊าก มองดูเป็นต่อ พอรู้ว่าเป็นต่อเราก็ปิดเด็กไปเลยแล้วยืนขวางเลย มันก็ฟาดเราหมดรัง นี่เรียกว่ารับเคราะห์ให้คนอื่น เราเองนี่เหมือนต่อไม่ได้ต่อเยนะ เจยเลย ยืนขวางอยู่นั้น จนกระทั่งมันหยุดต่อเยเอง ถ้าเคลื่อนไปอีกมันจะตามไปต่อเยเด็กละซี เคลื่อนไม่ได้ยืนกัน มันช่องแคบ ๆ มีช่องไปช่องเดียว เรายืนกันไว้มันก็ฟาดแผ่นหลังหมด ออกมาให้หมู่เพื่อนดู ต่อเยตรงนั้น ๆ มันต่อเยผมตะกั๊วนี้ ให้หมู่เพื่อนมาดู โอ้ย หมดเลยหลังว้างัน มันเป็นจุดแดง ๆ ที่เหล็กในมันจี้เข้าไป ๆ หัวก็เต็มไปหมด นั้นครั้งหนึ่ง อันนี้ละครั้งที่รุนแรงมาก เป็นไขกับที่

ที่หนองผือ อันนั้นมันแตน แตนชนิดที่หนึ่งเหมือนกัน พิษของมันนะ เขาเรียกว่าแตนเหลือง นี่เป็นชนิดที่หนึ่ง ต่อเยปวด จำพวกแตน จากนั้นก็ต่อ คือต่อนี้ใหญ่ เป็นชนิดที่หนึ่ง ต่อก็มีสองประเภท ต่อในดินอย่างหนึ่ง ต่อเป็นรังนี้อย่างหนึ่ง คือต่ออย่างหนึ่งมันทำอยู่ในดิน มันโผล่ออกมาเป็นช่องเข้าออก ๆ นี่เขาเรียกต่อหลุมต่อขุม มันอยู่ในหลุมในขุม ต่อในหลุมในขุมนั้นละตัวใหญ่ ต่อรังไม่ค้อยใหญ่นัก

ที่นี้แตนต่อเยเราก็แบบเดียวกันอีก อันนี้ก็เจยเหมือนกันนะ หมดทั้งรังอีกเหมือนกัน คือเอาไม้มาทำทางลงบันไดนี้ ฝนมันสาด แล้วพ่อแม่ครูจารย์ท่านมาว่า โอ้ย ตรงนี้ฝนสาดมันทั้งแล้งทั้งฝน ใครก็ไม่ดูบ้าง ท่านว่าอย่างนี้ละ ท่านพูดอย่างนั้นละ ลมมานี้ฝนมันสาดใส่บันได เวลาท่านลงมา ตรงนี้มันโล่ง ๆ อยู่ที่นี่ฝนสาดทั้งแล้งทั้งฝน บันไดมันก็เสียนะซี ท่านว่าอย่างนั้น นั้นละท่านพูดเท่านั้น ออกจากนั้นเราก็พาพระพาโยมเขาไปดูไม้จะเอามาทำเสาเล็ก ๆ ทำเป็นต้นเสาแล้วเอาสังกะสีมามุงกัน ไม้มันล้มอยู่แล้วก็ไปตัดเอาเลยแบกออกมา

โอ้ย ใหญ่อยู่ ได้หามออกมามันใหญ่ ยาว ที่นี้พระองค์หนึ่ง สององค์กับเรานี้ หามสองคน เราหามข้างหลัง พระอีกองค์หนึ่งหามข้างหน้า พอพระยกขึ้นปี่บ เถาววัลย์มันไปเกี่ยวกับรังแตน รังแตนอยู่กับเรานี้เลยเราไม่เห็นมัน พอยกอันนี้ขึ้นเถาววัลย์มันเกี่ยวกับมันกระเทือนก็ฟาดเราเสียนะแหลกละเลย เราก็เจยเลยนะ เพราะสมมุติว่าถ้ามันต่อเยปี่บนี้ ทั้งอันนี้ปี่บดีไม่ดีพระคอกหัก ไม้ใหญ่ ๆ เราทิ้งมันกระเทือน ดีไม่ดีพระคอกหัก นั้นละเรื่องมัน เรายกขึ้นกระเทือนรังแตน ท่านเพิ่งยืนข้างหลัง ท่านเพิ่งร้องวัก ๆ เพิ่ง

ถ้ากลองเพลนี้ โอ๊ย แตนต่อยครุจารย์ เราก็ยังเฉยอยู่ ปล่อยให้มันต่อยเต็มเหนี่ยว พอองค์นั้นยืนได้ที่แล้วเราก็ออกเลย มันก็รุมเอาหมตรังเลนนั้นก็ดี

นี่เหมือนกัน เหมือนแตนไม่ต่อยนะ เฉยเลย เพื่อรักษาองค์ข้างหน้า ถ้าเราทิ้งตุ่มนี้ คือมันเจ็บมากมันตื่นตื่นชคนเรา มันเจ็บก็ต้องทิ้งชิ เราไม่ทิ้ง เราอยู่เฉยเหมือนแตนไม่ต่อย ท่านเพิ่งอยู่ข้างหลังร้องวัก ๆ โอ๊ย แตนต่อยครุจารย์ เราก็เฉย พอไปวางเท่านั้นท่านเพิ่งก็มาดู ไหนมันต่อยไหม ไม่ต่อยยังงิดูชิ ดูหมดเลย แตนทั้งรัง อันนี้ก็ช่วยเพื่อนนั้นแหละ อย่างนั้นนะ นี่ก็ช่วยเด็ก ถ้าไม่งั้นดีไม่ดีเด็กตาย เรากันไว้เสียเราก็ยอม อันนั้นถ้าหากว่าเราทิ้งไม้ พอยกอันนี้ขึ้นมามันกระเทือนแตน แตนมาต่อยแล้วเราทิ้งนี้ ไม้บนบ้านนี้ทิ้งปีวะมันกระเทือน ดีไม่ดีอะไรหาก็ไม่รู้ เราจึงเฉยเลย ปล่อยให้แตนฟาดเอาเสียจนแหลก อย่างนั้นละ

มันเป็นสัญชาตญาณอันหนึ่ง มันเป็นเองนะ เช่นอย่างพอมองเห็นบีบ ต่อมันต่อยเด็ก เด็กร้องวัก เห็นมันบินมานี่ พอรู้ว่าเป็นต่อเท่านั้นเราก็ตัดเด็กออกไปเลย แล้วก็ยีนกันเลย มันก็ซัดเราเสียเต็มเหนี่ยว ก็อย่างนั้นละ มันเป็นสัญชาตญาณที่รักษากันเป็นเองนะ อย่างที่แตนต่อยเราทั้งรังนี้ก็เหมือนกันเราก็อเฉย จนท่านเพิ่งอยู่ข้างหลังนี้ร้องวัก ๆ เราเฉยอยู่ธรรมดาเหมือนแตนไม่ต่อยนะ เวลาไปดูแล้วหลังหมดเลย อย่างนั้นละ เรียกว่าสัญชาตญาณ ป้องกันหรือรักษากัน สองครั้งนี้ที่แตนต่อยเราหนักที่สุด แตนต่อยกับต่อยมีสองครั้งนี้ละ เอาयरังใส่เลยเทียว โถ ปวดมากนะ ต่อนี้ปวดมากจริง ๆ เป็นไขขึ้นทันทีเลยนะ แตนไม่เป็นไข ไม่เห็นมีอะไรแตน แต่ต่อนี้เป็นไขทันทีเลยเทียว

ที่จะไปกรุงเทพนั่น เราต้องเตรียมไว้ทางศาลาเสียก่อน ให้ใครไปหาต่อหน้อยพวกนี้มันกลัวจะโดนไม่กล้าไปหา เช่นเราบอกให้ไปหารังต่อมาให้คนละรังสองรัง คือเราจะมาวางไว้แถวนี้ เวลาฉันจ้งหันพระยังไม่ลุกมันรุมมาแล้ว เราจะโยนรังต่อใส่ให้มันแตกฮือเลย พวกนี้ต้องหารังต่อมาแบบนี้ รังต่อฟาดมันหลงทิศไปเลย เพราะมันมากยิ่งกว่าหมา เสียงจะลั่นยิ่งกว่าหมาด้วยนะ แต่วันนั้นหมามันก็หลายตัวอยู่นะ แต่มันสู้คนศาลานี้ไม่ได้ ถึงขนาดนั้นมันยังร้องแง้งกัก ๆ อยู่ทุกทิศทุกทาง ตัวไหนอยู่ที่ไหนพิษมันขึ้นเมื่อไร หมาร้องแง้ง ๆ มันต่อยคนเดียวเท่านั้นไม่ได้ต่อยอีกแหละ แต่พิษของมันขึ้นชิ ตัวไหนอยู่ที่ไหนร้องแง้งกัก ๆ อยู่ตามป่า เสียงที่กัดกันไม่ทราบว่าเป็นตัวไหนแพชนะเสียงร้องเป็นเสียงหมาไปตาม ๆ กันหมดเลย อย่างนั้นแล้ว

ต่อเดี๋ยวนี้ไม่ค่อยเห็นมีนะ อาจจะมี แต่พระท่านเคยเห็นชินกับมันแล้วท่านไม่พูดแหละ มันมีอยู่ทั่วไป พอรู้ว่าต่อมันก็อยู่สบาย พระไม่ยุ่ง ก็คิดดูรังต่อรังนี้มันทำมาตั้งแต่เมื่อไรเรายังไม่เห็น จนกระทั่งหมาเข้าไปทะเล้งมันมันเอา ถึงได้รู้ว่ามันต่ออยู่ที่นั่น

แต่ก่อนมีอยู่ทุกแห่ง มีอยู่ทั่วไป รัชนีมันอาจจะไปทำสูงก็ได้ คือแต่ก่อนต้นไม้ไม่ได้สูงอย่างนี้ ต่อมันถึงทำอยู่ต่ำ ๆ ถ้าต้นไม้สูงมันทำอยู่สูง ๆ ก็ได้

วันนี้ยังไม่เห็นทองคำเลยนะ (มาแล้วครับ) มาแล้วเหอ โธ ทองคำมาแล้ว ไม่ใช่ธรรมลีหรือนี้ ธรรมลีเคยมาเสมอ เมื่อวานขึ้นนี้ก็มาตั้งกิโลกว่านะ กิโลกกับทำบาทก็ดูเหมือนคราวก่อนนั่นแหละ นี่ธรรมลี เมื่อวานขึ้นนี้ก็ได้อีก ๑ กิโลกกับ ๕ บาท แล้ววันนี้ธรรมลีก็มาอีก ธรรมลี บ้านนาแอง ได้ทองคำมา ๑ กิโลก ๕ บาท ๕๐ สตางค์ และเงินสด ๖,๐๐๐ บาท ดอลลาร์ ๑ ดอลลาร์ วันนี้ ได้มาจากนาแอง เป็น ๒ กิโลกแล้วนะธรรมลีมาได้ ๒ กิโลกมาแล้ว อนุโมทนาทุกคน (สาธุ) กุสธโร ผู้ทรงไว้ซึ่งความฉลาด แปลออกแล้ว เป็นภาษาบาลี กุสธโร แปลว่า ผู้ทรงไว้ซึ่งความเฉลียวฉลาด

ทองคำ ๔ พันกิโลกเป็นพื้นฐานดังที่เราเคยประกาศประจำตลอดมานะ ลดหรือขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ เรียกว่าเด็ดขาดเลย ๔ พันกิโลกขึ้นไปเรื่อย ๆ ต่อจากนั้นเราก็จะต่อยอดด้วยเงินที่ได้มาจากที่ไหน ๆ จะรวมเข้าต่อยอด ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างน้อยก็ต้อง ๔ พันกิโลก ขาดไม่ได้เลยอันนี้

วันนี้พอสายหน่อยเราก็จะไปบ้านภู คือบ้านที่อาราธนาหลวงปู่มนเรามาพักค้างที่นั่นก่อน ก่อนที่จะไปสกลนคร เพราะท่านสั่งเสียเด็ดขาดดังที่เขียนไว้ในประวัติ คือท่านบอกว่าท่านจะไปตายสกลฯ ท่านบอกอย่างนั้น ทางโน้นเขามีตลาดตเล พออ่อนเบาบางบ้าง ถ้าตายที่นี่เขาจะเอาสัตว์มาฆ่าพินาศฉิบหาย เราตายคนเดียวสัตว์ตายจำนวนมากมาย ไม่สมควรอย่างยิ่ง นั่นฟังซิท่านพูด เพราะฉะนั้นจึงเอาเราออกไปสกลฯ เพราะสกลฯ นั้นเขามีตลาดตเลอยู่แล้ว จะค่อยแบ่งเบากันไป ท่านสั่งเสียเรียบร้อยด้วยเหตุด้วยผล

เราเคยประกาศเสมอ ประกาศสุดหัวใจของเราที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้เราไม่ได้ช่วยเล่น ๆ เรบอกแล้ว เราไม่ทราบจะให้ป็นห่วงทางไหนนะ เราพูดจริง ๆ ถอดออกมาจากหัวใจ ดูเรียบร้อยแล้วค่อยมาพูดนะ ใครไม่เชื่อก็ให้เป็นไปตามทางของกิเลสแล้วจะจมแน่ ๆ นะ พระพุทธเจ้าหนึ่งไม่มีสองในเรื่องความจริงทั้งหลาย ไม่มีเคลื่อนคลาด ไม่มีโกหก กิเลสนี้หนึ่งไม่มีสอง เรื่องความโกหกหลอกลวงโลก ไม่มีอะไรเกินกิเลส ความจริงไม่มีอะไรเกินธรรม เสมอกันเลย ฟังให้ดีคำนี้ น้ำหนักทางดีทางชั่ว มีเสมอกันตลอดเวลาของผู้สร้างดีและสร้างชั่ว ผู้สร้างความดี-ดีจะได้ตลอดไปเลย ผู้สร้างความชั่วจะได้ความชั่วตลอดไปเช่นเดียวกัน มีผลเสมอกันจากผู้ทำในฝั่งทั้งสองฝั่งชั่วฝั่งดี

ฝั่งดีคือฝั่งธรรม ฝั่งชั่วคือฝั่งกิเลสตัณหาที่หลอกลวงสัตว์โลก ทั้งสองฝั่งนี้แข่งกันอยู่ตลอดเวลา ก็กัปก็ลปมาอย่างนี้ ไม่ใช่มีมาวันหนึ่งวันเดียวนั้นนะ ใครเชื่อธรรมคน

นั่นก็ไปได้ เชื่อฝังธรรมไปได้ ใครเชื่อฝังกิเลสจะจมลง ๆ อันนี้ที่เราอดคิดไม่ได้ คิดมานาน คิดอยู่ในหัวใจนี้มานาน ควรจะระบายออกตามความรู้สึกที่แน่นที่สุดไม่ผิดพลาด ก็อยากจะระบายออกบ้าง เพื่อผู้มีอุปนิสัยปัจจัยจะได้รู้เนื้อรู้ตัวแก้ไขตัดแปลง ที่นี้ผู้ที่ยังไม่ทำอย่างนั้นก็ให้หยุดให้งดการทำ

นี่เราทำประโยชน์เพื่อโลกเราก็ทำอย่างสุดหัวใจของเรา ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างยิ่ง ครั้นทำลงไป ๆ มันก็ไปโดนเอาพวกสกปรกโสภณ ฝังสกปรก ฝังโสภณ โดนเข้าไป มันก็ได้ปะทะกันดังที่เห็นกันอยู่เวลานี้แหละ ดูเอาพี่น้องทั้งหลาย ระหว่างกิเลสกับธรรมปะทะกันดูเอา ตัวอย่างก็ดังที่หลวงตาม้าพี่น้องทั้งหลายออกช่วยชาติบ้านเมือง เพื่อความสงบร่มเย็น เพื่อความแน่นอนหนามันคงแห่งชาติไทยของเรา เราก็พยายามช่วยเต็มเหนี่ยว ก็ไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะมีอะไร ๆ นะ มีแต่มุ่งหน้ามุ่งตาที่จะพาพี่น้องทั้งหลายบำเพ็ญประโยชน์ ให้เป็นความสงบสุขร่มเย็นแก่ชาติไทยของเรา

ครั้นทำไปแล้ว ๆ ก็ไปโดนอีกฝั่งหนึ่งจนได้ ไม่ทราบฝั่งไหนมาโดนฝั่งไหน เพราะอยู่ด้วยกัน ก็ไปโดนเอาเรื่องราวที่กระเทือนขึ้นมาทั่วประเทศไทย ตั้งแต่เริ่มแรกเรานำทองคำ สมบัติของชาติว่าเงินเถอะ ที่คนทั้งชาตินับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา อุตส่าห์พยายามชวนชวากันทั้งชาติ นำเงินเข้ามานี้จะเข้าสู่คลังหลวง ซึ่งเป็นจุดปลอดภัยและเป็นหัวใจของชาติอยู่ในจุดนั้น แล้วก็ไปโดนเอาฝั่งสกปรกโสภณเข้าไปละซี ที่โดนอันนี้ โดนรุนแรงเสียด้วยนะ โดนอย่างไม่มีเหตุมีผล

นี่เรื่องของความสกปรก ความชั่วช้าลามก มันจะไม่คำนึงถึงเหตุถึงผลผิดถูกตีชั่วประการใดเลย มันจะเอาตามใจของเจ้าของให้จนได้ เมื่อนำเงินคลังหลวงเข้าไปนี้ก็โดนเลยทันที โดนเบื้องต้นก็ถูกตมออกมาที่ประจักษ์ชัดเจนว่า เงินนี้จะนำเข้าสู่คลังหลวง เพราะเป็นสมบัติที่คู่ควรแก่ชาติไทยของเราอย่างยิ่งไม่มีอะไรเสมอแล้ว จะนำสมบัติเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวง แล้วก็ถูกกีดกันทุกแบบทุกฉบับอย่างหาเหตุหาผลไม่ได้เลย เด็กเขาก็ทำไม่ได้ อย่างนั้น ถ้าเด็กจะพอรู้ภาษามนุษย์เราบ้าง อันนี้มันเลยอะไรไปก็ไม่รู้ แล้วก็กีดกันทุกแบบทุกฉบับ นอกจากนั้นยังเอาสมบัติของเราไปทิ้งไว้นอกถุญใหญ่ แล้วก็มาตมเราว่าได้เข้าตามความมุ่งหมายของหลวงตาแล้ว หลวงตาในนามของคนทั้งชาตินับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา ทั้งชาติไทยเราเลย ที่นำเงินบรรดาที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้จะเข้าสู่คลังหลวง เข้าไม่ได้

คือเอาเงินของเราตมเรา เอาเงินไปหลบซ่อนไว้นอกคลังหลวง ไม่ยอมให้เข้าสู่คลังหลวง นี่เป็นเรื่องร้ายแรงขนาดไหนของคนทั้งชาติ กับก้างขวางคอ กับมหาโจรเพียงสองสามคนเท่านั้น มาต้านทานชาติไทยของเราอย่างหนัก จนถึงกับว่าประวัติศาสตร์นี้จะลืมไม่ได้ อันนี้เป็นความกระทบกระเทือนมากที่สุดใว้ในชาติไทยของเรา

เพราะศาสนาเป็นผู้นำด้วย สมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกของชาวพุทธ ที่นี้เวลาพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธจะนำสมบัติเงินทองเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวง แล้วกลับถูกกีดกัน ถูกตีถูกต้อนทุกแบบทุกฉบับ ตั้งแต่ขณะนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ยังไม่เห็นหย่อนยานลงไปเลยเรื่องความสกปรก เรื่องพินเรื่องไฟจะเผาชาติบ้านเมืองของเรา เผามาเรื่อย ๆ อย่างนี้ ก็ต่อต้านกันมาเรื่อยอย่างนี้ตลอดเวลา พี่น้องทั้งหลายก็เห็นกันแล้ว เป็นยังไง เราอุทริหรือ เราเป็นผู้ออกสนามเองที่จะนำพี่น้องชาวไทยให้เข้าสู่ความสงบเย็น มันก็เป็นอย่างจ้ง ๆ ให้เห็นอย่างนี้

แล้วที่นี้เรื่องที่เกิดเหตุทั้งหลายเหล่านี้ก็เกิด เราก็คิด นี้เรื่องของมนุษย์เราเกิด ย่อมมีความดีความชั่วเป็นธรรมดา แต่เมื่อรุนแรงมากเข้า ๆ ถึงขนาดที่กระเทือนทั่วประเทศไทยก็อดคิดไม่ได้นะ การกระทำของคนชั่วช้าลามก จะเป็นก็คนก็ตาม ก็คณะก็ตาม เป็นบุคคลและเป็นคณะที่ก่อความพินาศฉิบหายให้แก่ชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นการสร้างกรรมอย่างหนัก จุดนี้จุดสำคัญมาก สะเทือนมาตั้งแต่พระมหากษัตริย์ลงมา

พระมหากษัตริย์ก็เป็นท้าวมหาพรหมแห่งชาติไทยของเราจะว่าไง จะไม่กระเทือนยังไง พระองค์ทรงแผ่พระเมตตาตลอดเวลา ประทับอยู่ที่ไหน ๆ ก็อยู่ในวงแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งจะต้องแผ่เมตตาครอบทั่วแดนไทยเป็นอย่างน้อยนะ แล้วทำไมพระองค์จะไม่ทรงมีความห่วงใย หรือเป็นทุกข์ร้อนกับพี่น้องชาวไทยเรา ซึ่งได้เกิดความกระทบกระเทือนเพื่อความเสียหายจำนวนไม่น้อยอย่างนี้ ต้องได้คิด นี้ละเรื่องมันกระเทือนมากนะ

ยิ่งเราต่อต้านเข้าไป เรื่องเปรตเรื่องผีก็แสดงเข้ามาอย่างชัดเจนแจ่มแจ้งที่เดียวว่า ตั้งหน้าเป็นมหาภัยต่อชาติ ตั้งหน้าเป็นมหาโจร ตั้งหน้าเป็นก้างขวางคอของคนทั้งชาติเห็นอย่างชัด ๆ มีก็คนมีก็เรื่องมา เป็นแบบก้างขวางคอ เป็นแบบทำลาย มันเห็นได้ชัดในคนทั่วประเทศไทย นี่เป็นการกระทบกระเทือนอย่างมาก ถึงขนาดกระเทือนทั่วประเทศไทย จึงอดคิดไม่ได้นะ อันนี้เป็นความกระทบกระเทือนเพียงชาติไทยของเรา เป็นประเภทหนึ่งในเมืองมนุษย์ ที่นี้จากนี้แล้วก็จะไปไหนอีก เหตุเกิดขึ้นที่ไหน ผลจะต้องเกิดติดตามกันไป เหตุชั่วผลจะต้องชั่ว เหตุดีผลจะต้องดี ก็เป็นเหตุให้คิด วิทกวิจารณ์ถึงพวกนี้แหละ

ใครจะว่ายังไงก็ตามเราเอาธรรมออกมาพูด เมื่อทำความกระทบกระเทือนต่อชาติบ้านเมืองของตนถึงขนาดที่ว่าสะเทือนสะท้านไปหมดทั้งประเทศนี้ จะอดคิดไม่ได้ ยังไงว่าไม่สร้างกรรมหนักมากทีเดียว กรรมนี้ใครจะเป็นผู้รับ ก็ต้องผู้ทำเป็นผู้รับ ผู้ทำคือใคร ผู้นั้นแลเป็นผู้เหมากรทั้งเป็นในเมืองมนุษย์ แล้วต่อจากนี้มันจะไปเหมากรในเมืองผี นี่ก็ทำให้เราวิทกวิจารณ์มาก เราไม่ได้ถือว่าคนนั้นเป็นภัยต่อเรา คนนี้เป็นภัย

ต่อเรา เราถือว่าความชั่วเป็นภัย ความดีเป็นคุณต่างหาก จะอยู่ในบุคคลผู้ใด ในสัตว์ตัวใด หรือคณะใดในบุคคลทั้งหลายก็ตาม มันก็อดเป็นห่วงไม่ได้

นี่เราพูดจริง ๆ เราเป็นห่วงมาก วันนี้ได้ระบายออกมา การทำประโยชน์ให้โลกคราวนี้ เราก็มุ่งหมายเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลก แต่สิ่งที่จะมากกระทบกระเทือนให้สร้างนรกอเวจีใส่ตัวเอง เหมือนนรกอเวจีใส่ตัวเองแก่บุคคลชั่วช้าลามกนี้มันก็ปิดไม่อยู่ เพราะเป็นด้วยความสมัครใจของเขาเอง เป็นแต่เพียงวิตกวิจารณ์บ้าง เราถึงได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ นี่ละผลที่เราได้ทำคราวนี้มีทั้งผลดีผลชั่ว ผลชั่วคือความชั่วของคนชั่วที่มาสั่งสมขึ้นจากการทำความดีของคน มันขัดขวางหัวใจเขา แล้วก็มาขัดแย้งแข่งดีซึ่งกันและกัน แล้วก็รบกัน ผู้สร้างชั่วยิ่งสร้างหนักเข้าไป ผู้สร้างดีก็สร้างป้องกันชาติบ้านเมือง มันก็ต้องได้ทำกันอยู่อย่างนี้

สุดท้ายเราก็อวิตกวิจารณ์ไม่ได้ เพราะธรรมเป็นธรรม ไม่ได้ถือว่าใครเป็นคู่กรรมคู่เวร ไอ้พวกที่สร้างกรรมทั้งหลายเหล่านี้ อันนี้ละที่เราวิตกวิจารณ์มาก ไม่เห็นเห็นแต่การสร้างอันนี้อย่างแบบหุมีตามีก็ได้เห็นได้ยินกันอยู่อย่างนี้ แต่กรรมที่ติดตามอันนี้มันไม่เห็นละซี ธรรมเห็นหมดจะว่าไง มันจะไปยังงัยต่อยังงัย นี่ที่น่าวิตกวิจารณ์มาก การบำเพ็ญประโยชน์คราวนี้ผู้ที่จะก่อกรรมทำความชั่วช้าลามกมีมากมายกายกอง และสร้างอย่างหนักเสียด้วยนะ

เวลานี้ยังทำทฤษฎีศาสนา ทำทฤษฎีประชาชน ไม่มีความเกรงขามอะไรเลย จะเอาตามอำนาจปาเถื่อนนรกอเวจีของตนโดยถ่ายเดียวเท่านั้น จึงตั้งหน้าตั้งตาคัดค้านต้านทานต่อผู้ตลอดเวลากับความดีทั้งหลาย ซึ่งเป็นการกอบโกยเอาความทุกข์และบาปกรรมทั้งหลายเข้าสู่ตัวเป็นลำดับ ๆ เช่นเดียวกันอีก นี่เป็นเหตุที่ทำให้เราวิตกวิจารณ์

ใครจะว่ายังงัยก็ว่า หลวงตาลงได้ขึ้นเวทีแล้วไม่มีถอย เอาความจริงนี้ออกพูดตลอดเวลา ตายคอขาด-ขาดไปเลย จะให้เราเปลี่ยนแปลงความจริงมาเป็นความปลอม เราเปลี่ยนแปลงไม่ได้ คอขาด-ขาดไปเลย ความจริงเราจะไม่เปลี่ยนแปลง

นี่เรานำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความบริสุทธิ์ใจ ดีบอกวาดี ชั่วบอกวาชั่วอย่างชัดเจนอยู่ที่นี่ตลอดมา นี่เราพูดถึงเรื่องความวิตกวิจารณ์ของผู้ที่จะกอบโกย ทำทฤษฎีศาสนา องค์ศาสดาเอกเสียด้วย ทำทฤษฎีนรกอเวจี บาปบุญนรกทั้งหลายบอกไม่มี ๆ และในขณะเดียวกันก็กอบโกยที่ว่าไม่มี ๆ เข้ามาเผาเจ้าของ พอลมหายใจขาดเท่านั้น ผิงเลย เวลานี้มันก็เผาในหัวอกแล้ว เผาอยู่เต็มหัวอกทุกคน

อย่าเข้าใจว่าพวกนี้มีความสุขนะ ความทุกข์มากที่สุดคือพวกนี้เอง เผาอยู่ในหัวอก ๆ ในภายในหัวอก พอตายแล้วที่นี้ก็เปลี่ยนสภาพร่างของมนุษย์นี่กลายเป็นร่างผีไปแล้ว ลงละที่นี้ นี่ละทำทฤษฎีพระพุทธเจ้าก็เท่ากับทำทฤษฎีตัวเอง เป็นข้าศึกกับตัวเองอย่าง

สุดยอด เพราะเป็นข้าศึกกับพระพุทธเจ้า ลบล้างพระพุทธเจ้า ลบล้างธรรมซึ่งเป็นของมีมาตั้งกับตั้งกัลป์ว่าไม่มี เมื่อลบล้างธรรมว่าไม่มีแล้วก็ บาปไม่มี บุญไม่มี มีแต่ความจะเอาตามใจ อันนี้แหละเป็นไฟอันใหญ่หลวงที่จะเผาสัตว์โลกให้ลงนรก

ใครอย่าเก่งกล้าสามารถนะ พวกเราทั้งหลายให้ระวังทุกคน ๆ ใครเก่งปล่อยให้มันเก่งไป จะตัดสินกันในเดือนนรกนั่นแหละไม่ตัดสินที่อื่น นรกเป็นที่คุมขังและเป็นที่ยุติธรรมของสัตว์โลกผู้ทำบาปกรรมหนักเบาเล็กน้อย เป็นหลุม ๆ ขุม ๆ ไป พวกมันจำเอานะ นี่เราเตือนเราเป็นห่วงเป็นใยเราพูดตามความจริงของเรา เพราะเราไม่มีได้มีเสียกับสิ่งเหล่านี้ ว่านรกสวรรค์พรหมโลกนิพพานก็ดี และเปรตผีอะไรเราผ่านหมดแล้ว เราไม่มีในบัญชีเหล่านี้แล้ว เราเอาธรรมที่นอกบัญชีสิ่งเหล่านี้แล้วมาชี้แจงให้ทราบ

เพราะแดนแห่งความพันทุกข์เป็นโลกุตรธรรม ธรรมเหนือโลก เอาธรรมเหนือโลกมาพิจารณาโลกธาตุนี้ ซึ่งอยู่ในขอบแห่งสมมุติอย่างนี้ต่างหากนะ เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสิ่งเหล่านี้ แพ้เราก็ไม่มี ชนะเราก็ไม่มี ต่อผู้ใดคณะใดต่อสัตว์ตัวใด เราไม่เคยมี ความได้ความเสียเราก็ไม่มี แต่เรามีด้วยความเมตตาที่สงเคราะห์โลกเท่านั้น ผิดถูกเราถึงบอกได้ตามตรง ๆ นี้เลย ให้พี่น้องทั้งหลายระมัดระวังทุกคนนะ การสร้างบาปสร้างกรรมไม่ใช่ของดี อย่าเห็นว่าเป็นสิ่งที่เป็นมงคล นั่นแหละคือธรรมชาติที่ไฟเผาตัวเอง ได้แก่ไฟบาปไฟกรรม ไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรม เสียงศาสนา เสียงครูบาอาจารย์เลย นี่คือเสียงนรกก้องในหัวอกมันแล้วนะ เสียงธรรมจึงไม่ปรากฏเลย วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน เอาละ

มากับใครบ้างละ (มากับคุณสันติ) ชื่อ สันติ ที่เคยส่งสิ่งของมานั้นหรือไง (ไม่ใช้กะหลวงตา คนที่หลวงตาว่าเอาดอลลาร์ให้หลวงตาครั้งแรก) โอ้ย ดีแล้ว เป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่งนะ เหตุที่หลวงตาที่จะได้นำพี่น้องทั้งหลาย คือ คุณสันติที่นำเงินมา ๒๕๐๐ ดอลลาร์ เพราะเราวิตกวิจารณ์ถึงกับประกาศก้องขึ้นแล้วนะ เริ่มประกาศก้องขึ้นแล้วทำอย่างไรเมืองไทยเราเวลานี้ เตือนร้อนเหลือประมาณ ถ้าไม่มีอะไรจะช่วยเหลือแล้วจะจมแน่ ๆ นะเราว่าอย่างนี้

พอดีคุณสันติ อยู่ ๆ ก็เอาเงิน ๒๕๐๐ ดอลลาร์มาถวายเราลืมนี่เมื่อไร เอ้อ นี่แหละเป็นเครื่องประกาศแล้ว ที่นี้ได้ตัวพยานแล้ว เราไม่ลืมนะ นี่ได้ต้นเหตุแล้ว จะได้ยกชาติไทยของเราขึ้นด้วยอันนี้เป็นต้นเหตุ จากนั้นก็เอาอันนี้ขึ้นประกาศก้องเลย เราก็ออกสนามเลยตั้งแต่บัดนั้นมา เพราะเงิน ๒๕๐๐ ดอลลาร์นี้เป็นต้นเหตุ ถ้าหากว่าอันนี้ยังไม่มีก็ยังไม่แสดงนะ ถ้าหากว่าไม่มีเลยอาจจะไม่แสดง มีแต่ร้องแหงก ๆ หลวงตาบ๊วหมัดทำไม่มีเครื่องต่อสู้ นี่ ๒๕๐๐ มาได้เครื่องมือแล้ว เอ้า ฟัดเลย ขอบคุณมาก ๆ นะ เป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่งเหมือนกัน เป็นการสร้างมหากุศล นี่เป็นต้นเหตุแห่งการสร้าง

มหากุศลแก่ชาติไทยของเรา หลวงตาบัวได้เครื่องมือนี้ก็ออกสนามทันทีเลย ดีแล้ววันนี้ นะ เราช่วยชาติอย่างนี้ ดังที่หลวงตาอธิบายให้ฟังมานี้

ช่วยสุดเหวี่ยงนะหลวงตา ช่วยอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย มาอีกแล้ว เริ่มช่วยชาติ เบื้องต้นด้วยดอลลาร์ ซึ่งเป็นรากฐานของคนไทยเราที่จะยกตัวเองขึ้น วันนี้ก็มาอีกแล้ว ไม่ใช่เล่นเหมือนนะกัน วันนี้ก็เยอะเท่าไรละ (๓๙๐ เหรียญครับ) เอาละ พอใจๆ คราว ก่อน ๒๕๐๐ แล้ว นี่ ๓๕๐ ๒๕๐๐แล้วนี่ เออ ดีแล้ว หลวงตาพอใจ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึง ได้อ่านให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ด้วยความตั้งใจเรามาขนาดนี้ คือเราจะกะเป็นระยะๆ พิจารณาภายในเสียก่อน พิจารณาเรียบร้อยแล้วออก ๆ ไม่ว่าจะก้าวเดินแบบไหน

ต้องขออภัย เราไม่ได้อวดดีอวดดี แต่เราเทิดทูนธรรมสุดยอดแล้วว่า ธรรมนี้ เห็นทุกอย่าง เราพิจารณาโดยธรรมทุกอย่างแล้ว เราก็ออกดำเนินตามธรรม เพราะ ฉะนั้นเวลาเราออกเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เราจึงไม่ไปปรึกษาหารือกับใครเลย ไม่ไป ปรึกษาเลย พิจารณานี้เรียบร้อยแล้วออกเลย ๆ จะออกวิธีการใด ๆ เราจะเป็นผู้สั่งเสีย ๆ พาดำเนินทุกอย่าง ๆ ตามที่เจ้าของพิจารณาเต็มกำลังแล้วตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ เราทำด้วยความเต็มอกเต็มใจทุกอย่าง พิจารณาก็พิจารณาเรื่องโลกสงสารนี้

มาคราวนี้ เป็นคราวที่เราพิจารณาเหมือนว่าอกจะแตก ถ้าหากว่าเป็นเรื่องของ โลกทั่ว ๆ ไปนะ แต่หัวใจเราไม่ได้เป็นแบบนั้น เรามาเทียบเฉย ๆ ด้วยการว่าพิจารณา มากที่สุด เกี่ยวกับชาติไทยของเรานะ ความห้วนไหว ถ้าพูดถึงแบบโลก เรียกว่าห้วน ไหววกระทบกระเทือนไปหมดทั้งหัวอกของเรา คิดเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเราด้วย ความเมตตาสุดส่วน นี้แหละเรื่องเราคิด เราคิดอย่างนี้ เวลาแสดงออก เราจึงแสดงออก เต็มเหนี่ยวทุกอย่าง การนำสมบัติเงินทองข้าวของจะนำเข้าช่องใด ๆ เราพิจารณาหมด แล้ว เราค่อยออกเข้าช่องนั้น ๆ เป็นลำดับ

เท่าที่ปรากฏผลมาก็ไม่เห็นผิดพลาดที่ตรงไหน สมบัติเงินทอง เช่นทองคำจะเข้า ช่องไหน เข้าแล้ว เข้าเป็นลำดับลำดับ ดอลลาร์เข้าคลังหลวง ทองคำเข้าคลังหลวงก็เข้า ตามนั้นเป็นลำดับลำดับมา ไม่ได้รั่วไหลแตกซิมไปไหนเลย แล้วที่นี้ส่วนเงินสดนี้ ที่แรก เราว่าจะออกช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เป็นเงินหมุนเวียน แต่ครั้งแล้วความห่วงใยใน ทองคำมีมาก จึงต้องเจียดเงินจำนวนที่ ๘๕๐ กว่าล้านนี้ออกมาซื้อทองคำ เงิน ๘๐๐ ล้านนี้เรากำหนดไว้แล้วและประกาศแล้วว่า จะนำไปซื้อทองคำทั้งหมดเข้าสู่คลังหลวง ของเรา ส่วน ๕๐ กว่าล้าน ก้ำกึ่งอยู่ อาจจะหมุนไปทางประชาชนตามโครงการที่เรา กำหนดไว้เบื้องต้นก็ได้ แล้วก็อาจจะหมุนกลับมาทองคำนี้อีกก็ได้ แล้วแต่เหตุการณ์ซึ่ง เราพิจารณาเรียบร้อยแล้ว เราจะออกเอง เราปฏิบัติจะประกาศพี่น้องทั้งหลายทราบ เป็นลำดับ ๆ ไปเองทีเดียว กรุณาทราบตามนี้

นี่เราช่วยเต็มเหนี่ยวเราช่วยพี่น้องชาวไทย ที่นี้การแนะนำสั่งสอนก็เหมือนกัน ออกทางด้านวัตถุ ออกทางไหนๆ เราเป็นผู้นำเอง การแนะนำสั่งสอนเรียกว่าคนทั้งประเทศเราสอนหมดเลย ประเทศไทยทั่วประเทศเราสอนมานานแล้วนะ ไม่ว่าจะภาคไหน เราสอนทั่วประเทศไทยมานานแล้ว แต่สอนอยู่ที่ใต้ดิน คือไม่มีการประกาศ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อะไรอย่างนี้ไม่มี เราทำอยู่ที่ใต้ดินเงียบๆ การช่วยเหลือโลกเราช่วยเหลือมาตั้งแต่ต้น เริ่มสร้างวัดป่าบ้านตาด จึงไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเราตลอดมา ถ้าพูดถึงเรื่องความทุกข์จนไม่มีใครเกินหลวงตาบัว แต่ความรำลึกก็ไม่มีใครเกินหลวงตาบัว ว่าคนเคารพนับถือมากนี้ท่านต้องเป็นมหาเศรษฐีเงินว่างั้น

มหาเศรษฐี มาดูจริง ๆ แล้วเขาเรียกอะไร ทุกตะเขี่ยใจ ใครใครจนยิ่งกว่าเรา ติดหนี้เขาเรื่อยนะ นี่ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ เราติดหนี้เรื่อย ติดเพราะอะไร ติดเพราะความสงสารนั่นเอง เวลาเขามาเสนอถึงความจำเป็น เช่นโรงพยาบาล ส่วนมากจะเป็นโรงพยาบาล ที่เราติดหนี้นี้มักจะติดเกี่ยวกับโรงพยาบาล เครื่องไม้เครื่องมือ มีความจำเป็นอย่างนั้นๆ ความจำเป็นของเครื่องมือเครื่องมือนี้ เกี่ยวโยงไปถึงขนาดไหน เราก็คิดแล้ว เครื่องมือเครื่องมือนี้มีความจำเป็นต่อคนไข้มากน้อยเพียงไร ที่นี้เงินเราพอที่จะติดหนี้ได้เราก็จะพิจารณา การติดหนี้ไม่มีน้ำหนักเท่าความจำเป็นของคนไข้ทั้งหลายของโรงพยาบาล เราจึงยอม เอา ไม่มีสตางค์ เอาสั่งเลย เราติดหนี้ น้อย่างนี้ละนะ

คือเอาความจำเป็นมีน้ำหนักมากกว่า เอ้า ยอมติดหนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงติดมาเรื่อย และลูกศิษย์ของเราก็คงสงสารนั่นแหละ ไม่สงสารไม่ลากออกมาละ ถ้าเราติดหนี้คนติดหนี้ต้องเข้าคุกไซ้ไหม นี่ยังไม่ได้เข้าคุกลูกศิษย์ไปลากออกมา พอพ้นออกมาแล้ว เอ้า ความจำเป็นมาอีก เอ้า ติดอีก แล้วก็ไปลากออกมาอีก เรื่อยอย่างนี้ ความช่วยเหลือเราช่วยอย่างนี้ตลอดมานะ จึงไม่เคยมีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอด แล้วตลอดไปก็จะมีอะไรติดตัวอีก

คิดดูซิว่าเราตายแล้วนี่ เราก็ประกาศแล้วทำพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว สมบูรณ์แบบแล้วพินัยกรรมของเรา เวลาเราตายนี้เงินทั้งหมด นั่นฟังซินะ ที่เขามาบริจาคทำบุญเกี่ยวกับเรื่องการเผาศพเราเนี่ย เงินทั้งหมดนี้จะตั้งคณะกรรมการไว้อย่างเข้มงวดกวดขันให้ผู้ดูแลรับผิดชอบในเงินจำนวนเหล่านี้ทั้งหมด แล้วจะยกเงินจำนวนนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย เรียกว่าไม่ให้ใครแยกไปทางไหนเป็นอันขาด เช่น จะมาทำนั้นทำนี้ให้หลวงตาบัวที่ตายไปแล้ว ไม่เกิดประโยชน์ เอาที่มันจะเกิดประโยชน์ คือเอาเข้าคลังหลวง เกิดประโยชน์ เอาไปทำนั้นทำนี้ให้หลวงตาบัวไม่เกิดประโยชน์

นี่หลวงตาบัวทำเมรุไว้แล้วนะ เผาตรงนั้นเลย กบเขียดเขาไม่เห็นมีเมรุ เขามีแต่เตาไฟเท่านั้น เข้าใจไหม พวกเปิด พวกเขียด พวกหมู พวกไก่ พวกกา หรือหมาอาจมีก็ได้เขาไปเผากัน กินหมากมีนะ ประเทศไทยของเรากินหมากมีเยอะ นี่มันอาจเผาหมาไปก็ได้ เมรุเขาในครัวเรือนเขาจะ เมรุเรานี้สำหรับเผาหลวงตาบัว ถ้าใครตายก่อนหลวงตาบัว สมควรที่จะเผาเมรุนี้ หลวงตาบัวให้เผาก่อนไปได้เลย หลวงตาบัวจะเผาทีหลัง นี้ละเราสละขนาดนั้น พูดถึงเรื่องความเสียสละ เงินทั้งหมดที่มาอยู่ในงานเผาศพเรานี้ เราบอกว่าทุกสตางค์เลยนะ ไม่ใช่เว้นสตางค์ สองสตางค์นะ ให้ยกเงินจำนวนทั้งหมดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดบอกอย่างงี้เลย พิณัยกรรมออกแล้ว เวลาเราตายก็เอาพิณัยกรรมมาอ่านบ้าง ๆ ปฏิบัติตามนั้นเลยไม่มีปัญหาอะไร ขนาดนั้นนะ เราเสียสละขนาดนั้นเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา

จึงขอได้เห็นใจหลวงตาที่ช่วยเหลือชาตินี้ช่วยจริง ๆ เหมือนกับเราช่วยเรา จะถึงขั้นสลบไสลมาไม่รู้กี่ครั้งก็หนด้วยพัดกับกิเลส ตัวชั่วช้าลามก มันหนักเราต้องหนัก ไม่นหนักไม่ทันกัน ที่นี้ผลแห่งการหนักหน่วงทางความดีก็ชนะกิเลสเป็นลำดับมา จนกระทั่งชนะโดยเด็ดขาด จึงไม่มีกิเลสตัวใดที่จะมาผ่านหัวใจเลย แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมีตั้งแต่บัดนั้นที่กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ปี ๒๕๙๓ มาจนกระทั่งบัดนี้ เราไม่เคยเห็นวากิเลสตัวใดมาผ่านสายตาแห่งธรรมไปได้เลย นี่ก็คือความเด็ดขาดแห่งความดี

การทำความดีเด็ดขาดทางความดี เด็ดไปเกิดไม่มีเสีย ถ้าเด็ดชั่วเด็ดเท่าไรยิ่งเลวยิ่งเหลวแหลกไปเลย เด็ดทางความชั่ว ถ้าเด็ดทางความดี เอาดีทั้งนั้นละ ขอให้พี่น้องทั้งหลายเด็ดเพื่อชาติไทยของเรา เด็ดเพื่อเรา เด็ดเพื่อสังคมของเรา ด้วยการสร้างความดี ให้พากันละความชั่ว

ทองคำอย่างน้อยเราตั้งไว้แล้วด้วยการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว พอดีกับกำลังวังชาพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ อย่างน้อยไม่ให้ต่ำกว่า ๔ พันกิโล นี่เราก็คิดไปเรื่อย ๆ แล้วก็หาสิ่งเพิ่มเติมเรื่อย เช่น ๘๐๐ ล้านนี่ก็จะเสริมต่อยอด ๆ ส่วน ๔ พันกิโลนี้ให้พี่น้องทั้งหลายหาเอง เข้ามาปักปันเป็นอวัยวะ แล้วก็เอาทองคำหรือเงินจำนวนนอกจากนี้ ซื้อทองคำเข้ามาต่อยอด ๆ เรื่อย ๆ ไป ถ้าต่อได้ ๕ พันกิโลยิ่งดี ๖ พันกิโลยิ่งดี วาระสุดท้ายที่ให้อุใจหลวงตาบัวจริง ๆ สมกับสละชีวิตออกมาเพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ ให้ได้ ๑๐ ตัน ถ้างได้ ๑๐ ตันแล้ว หลวงตาบัวจะหลับไปเลย ไม่ต้องมากุสลา ธมฺมา ให้เลยนะ ทองคำ ๑๐ ตันนี้จะกุสลาหลวงตาบัวให้หายห่วงเด็ดขาดเลย กุสลาเหล่านั้นไม่ทันหลวงตาบัวให้หายห่วงนะ

ถ้าทองคำได้ ๑๐ ตัน ในการช่วยชาติคราวนี้ หลวงตาบัวพาพี่น้องทั้งหลาย ขวนขวายหาทองคำได้เข้าสู่คลังหลวง ๑๐ ตันเพียงเท่านั้นแหละ ๑๐ ตันนี้แลเป็นกุสลา

ส่งหลวงตาบัวหายห่วงเลย นอกจากนั้นจะนิมนต์พระมาทั่วประเทศไทยมา กุสลา ธมฺมา หลวงตาบัวทำไมด่วนตายนักหนา เราก็ไม่สนใจฟังนะ ถ้าว่าทองคำ กุสลา ธมฺมา ทองคำหลวงตาบัวได้ ๑๐ ตันแล้วนา เออ ใช้แล้วไปเลย เข้าใจไหม พวกกันจำเอานะ นี่ จุดสุดยอดของเราอยู่ตรงนั้นนะ จุดเบื้องต้น ๔ พันกิโล จุดสุดยอดของเราอยู่ที่ ๑๐ ตัน คือ ๑ หมื่นกิโล ถ้าได้นั้นแล้วเป็นอันว่าหายห่วงเลยละเรา ให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd